O co usiluje Andrej Babiš

Otázka v hovorové češtině, jež je srozumitelnější pro křiklouny z ulic, kteří za rachotu hardrockových kapel hulákají podle předříkávačů slogany, mezi nimiž někdo tluče na buben, zní: „Vo co tomu Babišovi vlasně de?“ O co tedy Andrej Babiš usiluje? Je miliardář. Vybudoval z ničeho obrovské, v jistém smyslu nadnárodní impérium výrobních a mediálních podniků.
Malý český člověk, čecháček, by se s tím spokojil. Kvůli své malosti a přízemnosti totiž nedokáže pochopit, proč někdo takový vstupuje do politiky, neužívá si slastí života v luxusní vile s bazénem na pobřeží Středozemního moře a netoulá se na jachtě po řeckých ostrovech. „Někdy si říkám, že být miliardářem je vlastně nuda. Není, fakt není.“ Tento marketingový slogan sázkové kanceláře, který lze vidět na televizních obrazovkách, vystihuje situaci Andreje Babiše.

Výzva
Andrej Babiš je člověk, který na rozdíl od čecháčků, včetně jejich politiků, jako je Miroslav Kalousek, Miroslava Němcová či Karel Schwarzenberg, miluje to, co v angličtině prezentuje slovo challenge – výzva. Tento absolvent Vysoké školy ekonomické, obor zahraniční obchod, který byl v Československu jediný a elitní a vystudovali ji i Václav Klaus, Livie Klausová, Miloš Zeman a další, zahájil svou kariéru jako zaměstnanec státního podniku zahraničního obchodu. Tam se naučil jednat s byznysmeny v angličtině, němčině a ve francouzštině.

Po převratu v roce 1989 měl na vybranou. Buď zůstat zaměstnancem nějakého podniku zahraničního obchodu, nebo se, jak se staročesky říkalo, udělat pro sebe. Zvolil druhou možnost. Na rozdíl od jiných, kteří se touto cestou vydali, vytvořil své impérium legálně, podle legislativy vytvořené Klausovou, Zemanovou a dalšími vládami.

Navíc zůstal v Česku, platil zde na rozdíl od jiných daně a nezískával podniky, aby je zlikvidoval a výrobní prostředky rozprodal, ale revitalizoval, a tím zajistil tisícům lidí práci v nových, často tvrdých podmínkách kapitalistické ekonomiky, na které nebyli zvyklí, a sobě zisk. Je přece kapitalista v kapitalistické ekonomice.

Bylo by nošením dříví do lesa připomínat grandiózní rozkrádání, tunelování, a s tím často spojenou devastaci státního majetku vytvořeného za 40 let totality prací a z daní československých občanů. Kdyby proti Babišovi existoval jediný důkaz, že se této divoké privatizace zúčastnil, určitě bychom to věděli. Pro kreativní mentalitu ekonoma a byznysmena byla taková politická a ekonomická situace neúnosná a díky

Hlavní - Czech elves database

zkušenosti s budováním svého podnikatelského impéria věděl, že ji lze změnit, jen když vstoupí do politiky.

Podnik, rodina, obec a stát

Při prvním kroku tímto směrem byl obviněn ze spolupráce s StB, což razantně odmítl. Kdyby se hned na začátku ukázalo, že nějakou formou s StB spolupracoval, političtí konkurenti by jeho politickou kariéru v zárodku zlikvidovali. Babiš je racionálně uvažujícím byznysmenem. Studium ekonomie, v jeho době ještě v marxistickém pojetí, ho přesvědčilo, že lidská společnost stojí na čtyřech základních kamenech – rodina, obec, podnik a stát.

Díky působení v organizaci a struktuře výrobních podniků poznal, že pokud má výrobní podnik racionálně, bez zadlužení a následků, které to přináší, fungovat, musí hospodařit minimálně v rovnováze mezi výdaji a příjmy, respektive produkcí (výrobními náklady) a tržbou za produkty. Nejinak je tomu v případě rodiny, obce či státu.

Vysvětlujte tyto základní principy ekonomiky lidem, kteří si rozpočet, tedy v principu finanční plán podniku, dělou s výsledovkou, jež informuje o skutečném stavu hospodaření a financí za určité období. A právě tito lidé přivedli svou politikou českou ekonomiku a stát do stavu, ze kterého se v poslední době jen obtížně dostává.

Diletantská privatizace

Největší problém současné české ekonomiky, státu a společnosti je na začátku našeho kapitalistického vývoje. Tehdy politici okolo premiéra Klause nechali privatizovat i ziskové podniky, nebo ty, které nevyžadovaly prakticky žádný marketing svých produktů, neboť jejich produkt musel být spotřebováván za každé situace. Od těchto ekonomů pravděpodobně vzešlo i heslo: „Ať se to třeba rozkrade, jen když se to zprivatizuje!“

Tak se zprivatizovaly pivovary včetně globálních značek Pilsner Urquell, Becherovka, výroba alkoholu a tabákových produktů, nákladních vozů Tatra, traktorů Zetor, řada strojírenských podniků, vodohospodářství (vodní zdroje), těžba surovin (včetně uhlí), nákup pohonných hmot a topných olejů.

Nejhorší bylo, že se kvůli nedostatku českého kapitálu privatizovalo zahraničním zájemcům, aniž by se podle prvorepublikového bankéře, ředitele Živnobanky Jaroslava Preisse trvalo na nostrifikaci. Chce-li zahraniční zájemce vlastnit produkční kapacity a produkovat na území českého státu, využívat jeho infrastruktury, musí mít jeho firma sídlo a konta v Česku.

Elbarej - Czech elves database

Dnes odtéká z Česka na dividendách zhruba 400 miliard korun ročně. Další úniky jsou způsobeny tím, že podniky v držení zahraničních vlastníků odvádějí podnikovou daň v zemi sídla podniku, tedy v zahraničí, často v daňovém ráji. Tyto peníze pak chybějí ve státním rozpočtu, ze kterého se vyplácejí kromě jiného i důchody. Když k tomu připočteme donedávna možné daňové úniky drobných a středních podnikatelů, což trochu narovnala až EET, a budou narovnávat další daňová opatření, která Babišova vláda plánuje, je jasné, proč stát i mnoho obcí je zadlužených.

Přidaná hodnota

Daně a dividendy jsou součástí přidané hodnoty, nadhodnoty či zisku. Je v podstatě jedno, jak to nazveme. Mainstreamoví ekonomové, například Lukáš Kovanda, nás přesvědčují, že produktivita českého zaměstnance je nižší než německého či jiného západoevropského. Češi jsou podle nich líní a méně schopní.

Dnes je organizace a produktivita práce v českých podnicích počítaná podle časoměrných studií stejná jako v Německu, například výroba automobilů Škoda. Spotřebou výrobního času a materiálových nákladů jsou Bavoráky či Mercedesy srovnatelné se Škodovkami, jinak by výroba v Česku nebyla pro německý Volkswagen zajímavá. Vyšší přidané hodnoty, respektive zisku, dosahují německé vozy díky postavení značky na trhu. I to jsme kdysi měli. Připravily nás o to v průběhu 40 let zásahy komunistických vlád do struktury české ekonomiky.

Zlikvidovaná byla úspěšná a zavedená výroba motocyklů Jawa, ČZ i Ogar, když Japonsko začínalo konstruovat motocykly. Zrušená byla výroba lidového osobního automobilu Minor s dvoutaktním motorem a karoserií brouka, když německé automobilky byly v troskách. Zlikvidovaná byla výroba jedinečného skútru ČZ, licence na open-end spining (stroje na bezvřetenové předení) byla prodána Japonsku, stejně jako výroba umělých očí. Lze jmenovat další produkty českého průmyslu a mozků, které ve své době naší zemi přinášely vysokou přidanou hodnotu.

Náprava a mučedník

Soukromý podnikatel a miliardář Babiš se rozhodl napravit českou ekonomiku, společnost a stát. Navzdory nepříliš sympatickému vzhledu má podobně jako prezident Miloš Zeman charisma a především vizi. Zpracoval ji v knize O čem sním, když náhodou spím. Jeho vize není kompletní, je v ní najít řada chyb, ale je z ní jasné, že chce dostat Česko na úroveň nejvyspělejších států Evropské unie, a tím světa. Chce toho dosáhnout v dohledné době 17 let.

Eldariel - Czech elves database

Čecháčkové mu dlouho vyčítali, že v politice žádnou vizi nemá. Komické bylo, že to často říkali politici, kteří, ač v politice působí již téměř 30 let, nikdy žádnou vizi neměli. Jinak by se nemohli dopouštět politických, ekonomických a sociálních skopičin, které jsem naznačil. „Nemohu-li svítit, nebudu alespoň stínit," tato moudrá slova říká v jednom ze Shakespearových dramat jedna z postav a zařizuje se podle nich. Nikoli však čecháčkovští politici, kteří nic nevědí o ekonomice, podnikovém managementu ani o byznysu.

Kdyby Babiš nebyl přesvědčen, že je schopný svou vizi českého státu uskutečnit, nikdy by nemohl snést špínu a nevybíravé útoky na svou osobu a rodinu. Neznám v historii politickou osobnost (snad kromě Ježíše a náboženských mučedníků), která by na cestě za svou pravdou snesla tolik sprostoty, kopanců, vulgárních urážek a pomluv od svých oponentů.

To co opoziční, takzvaná demokratická scéna předvádí a prezentuje prostřednictvím mainstreamových medií, je v podstatě politický a sociální lynč Andreje Babiše. Sotva se jedno obvinění ukáže nesmyslné či nepravdivé, a to i podle české legislativy, okamžitě média dirigovaná opozičními politiky a jejich agenturami vyrukují s jiným.

Neuvěřitelná vůle

Piráti, Transparency International a poslanci TOP 09 a Starostů se obracejí na Brusel, aby proti české legislativě postavily unijní jako nadřazenou českému právu. Připomínají Přemyslovce, kteří po neúspěchu ve volbě na českého knížete či krále žádali o pomoc císaře tehdejšího integračního uskupení Svaté říše římské nebo krále německého, aby jim pomohl ukojit mocenské ambice. Neváhali zradit českou pozici, přijmout od něho Čechy jako léno a vstoupit do vazalského poměru. Čeští pro tento druh lidí měli a mají jednoznačné označení.

Babiš musí mít neuvěřitelnou vůli svůj sen uskutečnit. Kdokoliv jiný by to v jeho situaci vzdal a odešel si užívat života do teplých krajů. Babiš bojuje. Stojí tomu Slovákovi Češi za to? Soudě podle volebních výsledků, stojí. Je smutné, že se na české politické scéně se nenašel člověk jeho schopností. A pokud se objeví, stane se okamžitě terčem posměchu čecháčků, kteří nesnášejí inteligentní jedince. Do české politiky se od počátku cpali především arogantní, sebestřední a oprsklí jedinci s demagogickým myšlením, jejichž nepřítelem byl každý, kdo uvažoval jinak, nebo se jim snažil zabránit v „odklánění" státních financí do svých kapes. Jejich heslem bylo Klausovo „Každý se musí postarat o sebe". Stát a společnost je nikdy nezajímaly. Stát chápali pouze jako zdroj vlastního obohacení.

Eldariel - Czech elves Database

Na závěr ocituji verše z básně Když básníka britského impéria Rudyarda Kiplinga:

„Když bezhlavost svým okem klidně měříš, ač tupen, sám že nejsi bezhlavý,
když, podezříván, v sebe pevně věříš, však neviníš svých soků z bezpráví, jsa obelháván, neupadáš v lež,
když nenáviděn, sám jsi beze zloby, slov ctnosti nadarmo však nebereš,
když nezoufáš, nechť pravdivá tvá slova lstí bídáků jsou pošlapána v kal,
když přinutit znáš srdce své i činy, by s tebou vytrvaly nejvěrněji, ač tep a pohyb uniká ti živý a jen tvá vůle káže ‚Vytrvej‘,
když řekneš: ‚Svými vteřinami všemi mnej, čase, jak bych závodník byl, služ!‘, pak pán, pak vítěz na širé jsi zemi – a co víc: pak synu můj jsi muž.“

Vše ostatní, co jsem napsal o Andreji Babišovi, je vedle těchto veršů plýtváním slov.

Eldariel - Czech elves database